

Om Lofotfiskeriet

År 1864.

Opsynschefen Capitainlieutenant Olsen har til Departementet for det Indre afgivet følgende Beretning om Lofotfiskeriet 1864

Idet jeg herved ifolge den mig som Opsynschef meddelte Instruk har den Gre at afgive samlet Beretning angaaende Lofotfisket afvigte Winter og Opsynets og de extraordinaire Dommeres Virksomhed under samme, skal jeg tillade mig at bemærke, at denne ikke for Fissets første Tid er støttet til egne Jagttagelser, men forsørigt til Oplysninger, der ere mig meddelede af Lieutenant Rye, til hvem jeg i Henvold til det Kongelige Departements Skrivelse af 30de December f. A. midlertidigen overdrog Opsynschefs Forretninger, idet jeg nemlig den 21de Marts begav mig til Finnmarken for at fortsætte de der i 1862 paabegyndte foreløbige Undersøgelser betreffende Revisionen af Lovgivningen om Torsfiskisterne i det egenstige Finnmarken.

Noget senere end almindeligtvis pleier at være Tilsfaldet formærkedes Skreien langs Undersiden af Lofotens Kyststrekning omrent samtidig paa de forskellige Steder endog indest i Østnæs fjorden. I Julen begyndte Indbyggerne i Besilofoten at fiske med Liner og Dybsagn, men Hangsten var meget lidet. Samtidigt blevе imidlertid store Fisselfimer formærkede ved Nost og af Hjemfølset drevet et rigt Fiske.

Tidligt i Januar begyndte fremmede Almue at finde sig i Districtet, og ved Midten af Maanedens vare et Par Hundrede Vaade ankomme til Henningsvær og enkelte ogsaa til andre Steder i Districtet; inden Midten

af Februar havde Storfedelen af de fremmede Fiskere naaet frem til Lofoten.

Pigesom de nærmest foregaaende Aar sogte Almue i storst Mængde til Østfoten, saa at alt Husrum snart var optaget fra Henningsvær til Dovær; ikke ubetydelig Almue sogte fra Fiskets Begyndelse ind i Bunden af Østnæsfjorden, hvor Udsigterne da ansaas for at være meget lovende. Henningsvær, Kalle og Hopen vare de Steder, der først blev fuldt belagte.

I den indre Deel af Østnæsfjorden blev Fisket fra Slutningen af Januar drevet med Liner og Dybsagn, men Ubrytet var meget ringe. De enkelte Garnbaade, der længere hen i Fisket sogte dertil, gjorde endogsaan fun undtagelsesvis nogen Gangst. Desugagst forblyve megen Almue i Paavente af Fiske liggende i Fjorden ligetil Fiskets Slutning. Forendeel tor dette finde sin Forclaring i, at mange af disse Fiskere — hovedsagelig Liner- og Snorefiskere fra Districterne nordenfor Lofoten — vare saa let udrustede med Redskaber og forsynde med saa stette Vaade og Mandskaber, at de ikke vare i stand til at drive Eben paa andre Steder end i indelukkede Fjorde.

Bed Svolvær, der gjennem nogen Tid var fuldt belagt af Fiskere, og hvor mange Hjøbesartvier havde sogt hen, blev der i Winter saagodt som intet Fiske.

Fra Straaven blev der i den første Halvdeel af Maris drevet nogenlunde godt Linefiske, men Garnfisket var misligh den hele Tid. Den største Ansamling af Fiskere dersteds var midt i Februar, da der henlaa 638 Vaade. I Guldbrandssø henlaa fun 3 a 4 Vaade. Bed Udgangen af Februar var i Brettesnes forsamlert ca. 200 Vaade, der forblyve liggende til Midten af Maris, men efter denne Tid og i Begyndelsen af Maris var der ved Brettesnes ingen fremmede Fiskere. I Skjoldvær henlaa ca. 20 Vaade, hvorfra omrent Halvdelen flyttede vestover midt i Maris.

Henimod Udgangen af Februar gjordes enkeltevis god Gangst langs den indre Side af Straaven til Brettesnes. Denne Omstændighed havde tilfølge, at noget over 300 Vaade — fornemmelig fra Østnæsfjorden, Svol-

vær og Straaven — sogte op i Raftsundet i Paavente af Fiske dersteds. Enkelte heldige Sæt gjordes ogsaa tildeels langt oppe i Sundet, men efter faa Dages Forlob var dette forbi, og ved den 10de Maris havde den fremmede Almue for Storfedelen forladt Raftsundet; endel Vaade forblyve dog der til den 20de, men gjorde høist ubetydelig Gangst.

Paa Straekningen fra Henningsvær til Kabelvaag var Fisket overalt høist ubetydeligt indtil den 9de Februar, efter hvilken Tid der fiskedes nogenlunde godt østover til Drsvaag, imedens det herfra til Kabelvaag var misligh ligetil Maanedens sidste Uge, da man ved Storvaagen og Kabelvaag begyndte at fiske ret godt med Liner og ud i Maris Maaned ogsaa med Garn, hvilket vedvarede indtil de første Dage af April.

Bed Henningsvær var Fisket bedst fra den 9de Februar til den 13de Maris, hvont Gangsten ogsaa i den Tid var ujevn; med Liner fik man almindelig fra 100 til 200 og med Garn fra 100 til 400 Fisk pr. Vaad. Efter den 13de Maris blev Fisket otter ubetydeligt.

I hele Østfoten kan man regne Fisket for ophort omkring den 7de April. Svolvær og Straaven vare allerede ved Maris Maaneds Udgang saagortsom forladte af fremmed Almue. Af Hjemfolk blev der i Østnæsfjorden til noget ind i April Maaned drevet Linefiske med Skjelagn, dog med ringe Udbytte.

I Ranstadsfjorden formærkedes Skrei sjont fun i ringe Mængde omrent paa samme Tid som ved Fiskeværene i Lofoten, og i Begyndelsen af Maris anteges det af Hjemfolket, som da fiskede Noget, at der var ikke lidet Fisk i Fjorden. Omendsjent Efterretning herom snart naaede frem til Opsynsdistrictet, sogte dog ifuns enkelte Vaade derhen, idet man nemlig ikke fæstede synderlig Lid til noget vedvarende Fiske, eftersom der nemlig, naar undtages et mindre Indsig i 1861, ikke har været Fiske i Ranstadsfjorden siden 1837, hvorför ogsaa de Norboder og Hjælder, som den Tid fandtes der, ere nedraadnede eller borttagne. Dog er der igjen opfort 3 eller 4 Norboder. Det viste sig ogsaa, at da de faa Vaade, som sogte derhen, ankom, var Fisket allerede i Aftagende, hvorför de ogsaa snart

igjen begave sig paa Beien vestover. Paa en enkelt Garnbaad gik dog Gangstien enkelt Dag op til 500 Fjerr, men mod Slutningen af Marts var Fjisset ganske ubetydeligt og saagodtsom ophort. Silb, Lodde eller anden Aale anstages at have været Aarsag i, at Fjissen ikke blev staende i Hjorden.

Omkring den 20de Marts begyndte en stor Deel af Almuen i Østfjorden at gjøre sig reisefærdig; i Paasfesugen — fra den 27de Marts til den 2den April — og de nærmest paafølgende Dage afreiste Flerheden af de Fjerrere, som vilde sege til Finnmarksfjiset. Fra Henningsvær, hvor der midt i Marts laa tilhuse omtrent 4000 Fjerrere med hennimod 900 Baade, afreiste Mengden af fremmed Almue mellem den 2den og den 7de April.

Allerede de første Dage af Marts var endel af Almuen begyndt at begive sig vestover ifor til Stamsund og de øvrige Bær langs Besjiden af Gimsostrømmen. Saavæl her som paa de øvrige Fiskepladse i Østfjorden, hvor i Vighed med de foregående Aar kun en mindre Almue fra først af sogte hen, var Fjisset ganske ubetydeligt til hennimod Midten af Februar, fra hvilken Tid det tog noget Opsving uden dog nogetsteds at give et jevnt godt Udbytte. Paa Gimsostrømmen fistedes lidt i Midten af Marts ifor af Baade fra Stamsund og Stene.

Bed Marts Maaneds Udgang begyndte Almuen at forlade Bærene ved Gimsostrømmen og at begive sig dels længere vestover og dels til Hjemstederne. Finnmarksfjerrerne var også her tildels i Øpbrud ved Paasketider. Imidlertid gjordes af de Tilsbageværende endnu hen i April enkelte Dage ret godt Fiske.

Bed Tilslyning af Fjerrere østenfra var der i Bærene paa Flakstads og Mossness fra Begyndelsen af April samlet en ganske talrig Almue, som forblev der til omkring den 16de, Enkelte til den 20de April. Bestenfor Balsiad henlaa der den 6te April 3200 Mand paa 730 Baade, og mange Kjøbafartvær havde sogt derhen for at completere sine Ladninger. Men her som andetsteds var Fjisset ujevnt og det samlede Udbytte forholdsvis lidet.

Som det af Øvenslaende vil sees, var Fjisset overalt i Østfjorden denne Vinter meget ujevnt; rig Gangst gjordes

ingenfinde af noget større Antal Baade, om dette end af og til kunde være Tilfældet for Enkeltmands Bedkommande.

Natliner var det Slags Redskab, som i Regelen gav det bedste Udbytte, naar undtages ved Storvaagen og Kasbelvaag i den sidste Halvdel af Marts, hvor Garnene havde Fjordelen. Adgangen til at faa fersk Agnssild var iaar vanskeligere end ifor; dog blev endel tilbragt fra Øfoten, og den store Bigtighed af denne Artikel viste sig ved et betydeligt større Udbytte for de Fjerreres Bedkommande, som havde Anledning til at drage sig samme til Ryte. Torslyningens Utlæskefærdighed havde en meget uheldig Indflydelse paa Udbyttet af Linefisket. Maar der — som iaar var Tilfældet — fikkes Agnssild noget længere borte fra Distrikter, mangler Almuen i Regelen de fornødne Contanter til at besørge Transporten, medens Tilsfæljen til Salg af denne Ware, der altid er forbunden med nogen Restico, da den let bederves, om Reisen ikke gjores hurtigt, kun foregaar i ringe Mengde. Noget Smaafild blev i Begyndelsen af Fjisset stængt i Hjordene i Hadself, men den var forlidten til at egne sig synderlig til Agn.

Efter de Jagttagesser, som kunde gjøres, er det at antage, at Gyndningsiden iaar indtraf temmelig sent. Da dette forhen skal have været Tilfældet i de bedste Fiseaar, vedligeholdt Haabet om et rigt Fiske sig til langt ud i Marts Maaned, og Aarsagen til, at dette ikke gik i Opfyldelse, sogte man dels i den Mengde Smaafild, der tilsligemed endel Hval var tilstede i Vestfjorden, og dels i det ualmindelig flare og folde Beir.

Torbud mod Brug af Garnredskaber paa visse Havstrækninger blev gjort gjældende fra samme Tid og i samme Udstrekning som forrige Aar. Fra den 29de Februar blev derhos efter Opfordring af en storre Flerhed af Almuen Havet delt mellem Brugerne af Garn og Natlinier i Teiger tvers ud fra Land paa Strækningen fra Storvaagen til forbi Henningsvær.

Nedenstaende Tabeller indeholde Resultatet af de ved Øphynet foretagne Optællinger af Fjerrere, Baade, Fartsier osv.

Tabel I.

over det i løfoten den 16de Mars 1864 foromlede Muntal Gifte, dødes Hjemfeder og Fordeling
ved de fortilegne Rødbæter.

Garn.	Garn.	Line.		Dybbægn.		Blaade		Dybbægn.		Gammel Muntal.	
		Muntal	Gifte.	Muntal	Gifte.	Muntal	Gifte.	Muntal	Gifte.	Muntal	Gifte.
Gra hvilset Bræ- siegeld.											
Bergens By.	*	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3
Stridskunsjunds By	*	-	-	-	-	-	-	-	-	3	3
Chrondhjems By	*	75	15	17	9. ⁰	-	-	48	-	48	19
Stadsbygden.	*	-	-	-	-	9	3	13	1	3	19
Orlandet.	*	-	-	-	-	-	-	180	1	55	21
Bjogn.	*	-	-	-	-	-	-	42	3	11	59
Nafsfjord.	*	-	-	-	-	9	3	28	-	10	14
Bjørnø.	*	-	-	-	-	-	-	4	-	4	14
Søndre Chrond- hjems Munt.	*	75	15	17	-	-	-	-	-	2	2
Groften.	*	5	10	-	-	-	-	-	-	5	1
Gefæven.	*	10	2	14	-	-	-	5	-	2	4
Gitteren.	*	-	-	-	-	-	-	48	1	16	17
Sunderen.	*	-	-	-	-	-	-	8	3	8	3
Beitfæden.	*	-	-	-	-	-	-	2	1	2	1
Dørghafden.	*	-	-	-	-	-	-	3	1	3	1
Nærø.	*	75	13	19	12	1	15	6	92	2	182
Mohereid og Lærl- hjems Munt.	*	95	17	18	12	7	15	4	225	1	107
Nordre Chrond- hjems Munt.	*	185	33	40	-	8	30	9	10	383	5
Bundfæden.	*	101	17	17	14	8	52	13	13	82	-
Brieg.	*	330	55	64	13	20	36	10	10	494	93
Bægg.	*	317	66	66	9	65	56	12	13	8	4
Fjæle.	*	425	81	105	10. ²	72	193	49	50	22	6
Østfjæle.	*	547	95	111	11. ⁰	41	128	33	33	62	9
Hørg.	*	146	28	29	11. ⁴	10	210	50	50	81	1
Bøffen.	*	689	119	130	12. ⁴	5	20	6	6	9	1
Ræste.	*	871	148	177	13. ³	15	112	32	35	28	3
Hannæs.	*	562	95	97	14. ⁵	-	47	14	14	10	2
Ø.	*	292	49	49	15	8	4	1	1	2	-
Bure.	*	72	13	19	11. ⁵	8	119	32	33	53	1
Robø.	*	555	91	94	10	20	144	38	39	96	1
Giftefaa.	*	382	67	77	10	53	186	47	49	33	1
Bittren.	*	153	27	-	-	-	-	-	-	12	-
										158	2
										29	32

Gjørrflad	.	519	90	113	10.4	35	274	69	73	2	-	1	795	160	187
Gullbaten	.	338	57	82	11.8	11	19	5	5	4	-	2	361	64	89
Bøde.	.	181	32	48	10.8	23	349	86	104	64	12	15	594	145	179
Goden	.	332	60	108	9.3	41	206	57	62	22	4	7	560	128	181
Stegen	.	238	38	74	12.5	4	338	85	105	53	-	24	629	147	203
Gammelv	.	212	35	51	12.1	2	337	83	99	17	-	8	566	126	158
Gedigen	.	186	34	54	10.8	11	529	173	208	17	3	4	732	214	269
Dfoten	.	176	29	47	10.5	1	423	122	144	43	5	8	642	164	204
Bøagen	.	198	33	49	10.5	9	1061	287	398	31	10	5	1290	335	462
Vørge	.	121	19	22	9.8	4	33	7	7	-	-	1	154	26	29
Buflingv	.	198	35	55	9.9	33	513	119	151	3	-	1	714	155	207
Gjørrflad	.	326	62	114	9.0	62	82	20	32	-	-	-	408	82	146
Bære.	.	-	-	-	-	-	3	1	1	-	-	3	1	1	1
Hædef	.	98	17	30	11.8	4	673	168	232	-	-	-	771	185	262
Bø	.	-	-	-	-	-	38	11	13	3	-	1	41	12	14
Øverberg.	.	-	7	1	2	-	2	8	9	1	-	1	29	10	12
Sørtund.	.	99	17	28	12.5	6	112	23	38	2	-	1	213	41	67
Nordlands Ømt.	.	8671	1510	1942	-	597	6323	1663	2029	1242	157	408	16236	3738	4536
Tromsøvæg	.	846	143	222	11.5	55	213	65	69	78	24	5	1137	237	320
Røværfjord	.	380	63	66	11.8	2	30	11	11	21	-	8	431	82	85
Berg og Terfoten	.	-	-	-	-	14	5	5	8	2	1	22	8	8	8
Bjøflad	.	558	93	160	9.3	37	588	153	161	137	43	4	1283	293	368
Fraus	.	192	32	58	10	23	306	77	102	48	12	3	546	124	175
Benvig	.	137	23	40	10.2	4	324	84	89	45	8	9	506	124	146

Maalefjorden	.	17	3	4	-	1	-	-	3	-	-	1	20	4	5
Kvalfjorden	.	6	1	1	-	1	230	63	65	54	12	4	290	80	82
Malangen	.	16	3	3	-	2	85	21	21	-	-	-	101	24	24
Zromsø	.	-	-	-	-	-	369	96	128	42	8	497	146	146	146
Karleg	.	-	-	-	-	-	145	44	44	67	22	-	212	66	66
Lønningen	.	44	8	9	11.5	3	345	84	84	5	1	1	393	94	95
Sfærevø	.	-	-	-	-	-	22	6	6	4	1	-	26	7	7
Gardsø	.	-	-	-	-	-	4	1	1	-	-	4	1	1	1
Gimmafjord Ømt	.	2196	369	563	-	128	2674	710	754	598	167	44	5468	1290	1528
Bergen Øy.	.	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	3	3	3	3
Krifstianshunds do.	.	-	-	-	-	-	-	-	9	-	3	9	3	3	3
Gondre Øhronde	.	75	15	17	-	-	18	6	315	5	100	408	126	128	128
Hjemm Ømt.	.	185	33	40	-	8	30	9	10	383	5	165	598	212	220
Mørde do.	.	8671	1510	1942	-	597	6323	1663	2029	1242	157	408	16236	3738	4536
Nordlands do.	.	2196	369	563	-	128	2674	710	754	598	167	44	5468	1290	1528
Gittummen	.	11127	1927	2562	-	733	9045	2388	2799	2554	334	723	22726	5372	6418

Kortegneelse

overstude af de ved bestemt til høsten i de forstige tilfælde antegnede Baudemandfører og nævne samme dertil hørende bestemmelser.

Tilhørssted i Østfjorden.		Garn.	Line.	Dybhægt.	Gamlet Untal.	Baade.	Griffere.	Baabamambababer.													
Bæltsundet.	.	73	12	15	-	75	26	29	3	1	-	151	39	45							
Brettesnæs	.	22	4	5	1	84	30	30	-	-	-	106	34	35							
Graftraven og Guldstrandø.	1.352	225	309	3	729	179	199	505	3.231	2586	638	742									
Eftjolbær	12	2	3	-	52	17	19	2	-	1	66	20	23								
Døvær, Helle og Skif- nesfjorden	.	244	43	54	7.1541	481	635	24	7	3	1809	534	699								
Endvær med Øfan	.	1.199	204	324	74	677	206	239	592	161	50	2468	621	774							
Kafkeløng med under- liggende Bør	.	1297	222	229	64	831	228	233	122	43	12	2250	505	517							
Østtorvægen med Ræfø	.	999	162	233	15	411	116	120	316	100	54	1726	432	507							

Sämtliche Schriften des Comitee für die Befreiung der Arbeiterschaft 3

over Skjæfartier og Bygdefarstegier, forsamlede i Roskilde den 16de Marts 1864, distres Hjemfieder,
Draadstahd. Muntal af Befærtning ob.

Efter denne Optælling skulde Almuens Amtal fra for-
rige Aar være tiltaget med 2152 Mand eller 884 Baad-
mandsfabrer. Vinefiskernes Amtal skulde være tiltaget med
2886 Mand og Dybsangfiskernes med 892 Mand, hvori-
mod Garnfiskernes skulde være aftaget med 1626 Mand.
Forøgelsen i Almuens Amtal falder hovedsagelig paa
Nordlands Amt — med 528 Mand — og paa Finnmar-
kens Amt — med 1620 Mand —. Aarsagen til den be-
tydelige Forøgelse fra Finnmarken er vel hovedsagelig at
tilskrive den Omstændighed, at Almuen ikke synes at have
gjort synderlig Regning paa noget Vordefiske og derfor i
større Mængde end ellers sagte til Lofoten.

De fisketjøbende Førsteliers Antal ses at være paa en
Ubetydelighed nær det samme som forrige Åar.

Efter foranstaaende Tabeller udgjorde det samlede Antal Fiskere og Kartesisfolk, som afsvigte Vinter sagte til Losfisket 24,783 Mand.

Efter den ved Opsynet foretagne Optælling skulde der ved Fissets Slutning være saltet omrent 5000 store Tusinder Fiss (6,000,000 efter smaa Tusinder). Af Rundfisst blev der neppe virket mere end omrent 3000 store Tusinder Fiss (3,600,000 efter smaa Tusinder). Naar der medregnes, hvad der er medgaaet til Fortæring under Fisset, kan det samlede Udbytte af dette Aars Lovfotfissteri paa det nærmeste anslaes til 84 Millioner Fiss, regnet efter store Tusinder, eller 10,200,000, regnet efter smaa Tusinder.

Hissen var fed og leverholdig; først paa Vinteren gif omrent 2 Hunderde paa 1 Tonde Lever. Antagelig har omrent 20 Siftr. Hiss i Gjennemsnit givet en Vog Klipfiss og 26 à 27 Siftr. en Vog Rundfiss. Af Tran er der antagelig virket omrent 12000 Tdr. og af Rogn neppe over 6000 Tdr.

Af de her anførte Talstørrelser fremgaar, at det samlede Udbytte af afsigte Vinters Rosofisse — saaledes som tidligere inddberettet — staar betydelig under et Middelsfiske. Nagt Priserne vare noget lavere end forrige Aar, vare de dog højere, end de sædvanlig have været, og bodede for Almuens Bedkommende for en Deel paa det mislige Fiske. Begyndelsen af Fissets betaltes i Negelen 4 Spd. pr.

stort Hundrede; i Henningsvær var Prisen endog aldrig under 5 Spd. Det overalt mere eller mindre mislige Fiske bragte snart Prisen op til 5½ Spd. og mod Slutningen endog til 6 og 6½ Spd. pr. stort Hundrede. I Beslofoten blev endog befaalt indtil 7 Spd. For Lever betaltes 6 à 7½ Spd. og for Rogn 4½ à 6 Spd. pr. Tonne.

Beiret var under dette Åars Fiske i usædvanlig Grad roligt, klart og tildels holdt, hvorfør der var flere Søveirs dage end almindelig pleier at være tilfældet. Saaledes var der kun 2 Dage i Januar Maaneds sidste Halvdel, 3 Dage i Februar, 5 Dage i Marts og 2 Dage i April Maaneds første Halvdel, hvor samtlige Fiskere vare hindrede fra at komme paa Søen; i Januar Maaneds sidste Halvdel var der endvidere 2 Dage, i Februar 5 og i Marts 7 Dage, da kun endel af Almuen — navnlig Vinesfisere — kunde drive sin Mering. For Beslofotens Bedkommende, hvor den icar meget hæftende østlige vind i Regelen er starkest, og hvor den sætter mere hav end ved Østfoten, kom dog nogle flere Vandliggedage til.

Tabet af Fiskerredskaber var paa Grund af disse gunstige Veirforholde ikke stort. Hvad der ved Fiskets Slutning havdes tilbage under Opsynets Varetægt af fordrerne og opbjergede Redskaber, er opbevaret dels i Svolver og dels i Sørvægen. Den lavbesølede Fortegnelse, hvorføl seg tillader mig at vedlægge et Astryk, er omdelt paa almindelig Maade. Mit Regnskab udviser en Udgift ved hjergede Redskaber af 164 Spd. og en Indtægt af 600 Spd., men det ikke ubetydelige Overstud er fremkommet ved Realisationen af de fra ejor tilhængende Redskaber.

Paa Grund af det rolige Veir foregik der farre Ulykkesstilfælde paa Søen end sædvanligt har været; efter hvad der er kommet til Opsynets Kundstab, indstreknede de sig til, at der ved Straaven omkom 1 Mand, ved Henningsvær 8 og ved Stamsund 1, ialt 10 Mand.

Angaaende Sundhedsstilstanden skal jeg med henvisning til de af vedkommende Fiskeleger indsendte Beretninger kun tillade mig at anføre, at af de af Lægerne i Straaven, Kabelvæg, Henningsvær og Buksnes behandlede Patienter havde 102 Nervefeber, der dog for det

meiste syntes at være af en mild Beskaffenhed — og 34 Lungebetændelse; 15 af Patienterne døde.

Opsynet var i Virksomhed fra den 16de Januar til den 14de April. Opsynsbetjentere var: Lieutenantene Rye og Larsen, Skibscapitainerne Trampe og Beffevoid samt Lensmændene Strom, Rjelsberg, Venzen og P. Olssen. Som extraordinaire Dommere forrettede Cand. jur. Nielsen i Østfoten og Cand. jur. Mathiesen i Beslofoten.

Paa Grund af det i Raftsundet begyndte Fiske blev Opsynsdistriket i Henhold til den Kongelige Resolution af 11te September 1861 udvidet til og med Raftsundet, hvor ogsaa en Opsynsbetjent i nogle Dage var stationeret.

Af Opsynet blev der forelagt ialt 68 Mulster, der vedtages og betaltes ved Foreleggelsen, naar undtages 2de, som først erlagdes, da Execution for samme skulde foretages. Af Mulsterne deftereredes 4 for at have fisket uden Baadmark, 13 for Brug af forbudt Redstab paa delt Hav, 2 for ulovlig Behandling af Undenmands Redstab, 34 for at have begivet sig paa Søen til Trefning af Redstab for Morgenignal, 1 for Udsætning af Redstab efter Aftenignal, 2 for Overstaaten af Redstab om Søndagen, 10 for Forskyrelse af den offentlige Roslighed, 1 for ulovlig Brændevins-Udssjenken samt 1 for ulovlig Handel. Derhos blev der ved Dom afgagt af en af de extraordinaire Dommere i en Justits sag, betræffende ulovlig Omgang med Hittegods, ialigt 2de Mulster, hver paa 10 Spd., hvilke indbetales under Fisken.

Efter Overenskomst i private Twistigheder blev der endvidere erlagt 11 Mulster, hvoraf 7 tilfaldt Vaagens, 2 Buksnes, 1 Lurs og 1 Ibrestads Fattigfasse.

Samtlige Mulsters Belob udgør 216 Spd., hvorfra 168 Spd. tilfaldt Statskassen, 23 Spd. Vaagens, 17 Spd. Buksnes, 5 Spd. Lurs og 3 Spd. Ibrestads Fattigfasse.

Der blev i det Hele optaget 27 Forhorer, af hvilke 15 anfik Tyveri, 1 Tyveri og ulovlig Gravigelse fra Ejendomme, 1 Tyveri og Fordolgelse af Hittegods, 1 Tyveri og Bedrageri, 3 Bedrageri, 1 Fordolgelse af Hittegods, 2 Legemsfornærmelser, 1 ulovlig Indtrængning i Varetægtsarrest m. B.

1 formentlig Barnefødsel i Dølgsmaal samt 1 Overtrædelse af Criminallovens Cap. 18, § 19 første Passus.

Af de optagne Forhører overgik 10 til Sagsbehandling overeensstemmende med Lov af 6te September 1845 og paadomtes under Fislet.

Af de 4 private Sager, der incamineredes, angik de 2 Opgror af Leiekarlshyre m. B. og de øvrige 2 Gjeldsforhold, Fisletbedriften vedkommende. Derhos blev der optaget en Sosforklaring.

Statklassens Udgifter ved Opsyn og extraordinaire Reispleie for Aaret 1863 – 1864 beløbte 7119 Spd.

Fra Amtmanden i Nordlands Amt har jeg facet Meddelelse om, at af indeverende Aars Amtsformandskab i Nordlands Amt er der angaaende et indkommet Andragende om, at det skulde føge bevirket forstjellige Forandringer i den gjeldende Lovgivning om Lofotfiskeriet og angaaende en Hensetlen fra Senjens og Tromsø's Distriktsformandskab om at filtrere dets Andragende om Nedsættelse af en Kongelig Kommission til Revision af den nævnte Lovgivning, fættet følgende Beslutning:

"Nærværende Sags Documenter oversendes Opsynschefen ved Lofotfislet med Anmodning om at tage det deri Anførte under Overvejelse ved mulig Afgivelse af Forslag til Forandringer i Lovgivningen om Lofotfiskeriet, om hvilket det kommende Amtsformandskab bedes underrettet".

I denne Anledning tor jeg tillade mig at bringe i Erindring, at i Beretningen for Aaret 1860, det andet Aar efterat Loven af 23de Mai 1857 var trædt i Kraft, ytrede jeg mig saaledes:

At en Lov af den Bestaffenhed som Lov af 23de Mai "1857 angaaende Lofotfiskeriet, der giber ind i en talrig Almues væsentligste Bedrift og som gør gjennemgribende Forandringer i Fislet, der have Alarhundreders Hævd, igjennem Erfaring vil vise sig at tiltrænge Modification iafald i enkelte Henseender, er vistnok ikke at betvivle. Den Erfaring og det nætere Hændelskab til Fisletene, der er nødvendigt for med Bestemthed heri at kunne paadisse det Rette, er imidlertid endnu ikke indvundet, og jeg skulde derfor ansee det uhensigtsmæssigt for

Tiden at fremkomme med Forslag i nævnte Henseende, saameget mere som faadanne Forandringer iafald ikke ere paatrængende nødvendige".

I de mellemliggende 4 Aar tor det vistnok antages, at ikke saa ganske ringe Erfaring om de nyere Lovreglers Virkninger er indbundet; men ifødestomindre tor det vel ventes erkjendt, at det fremdeles maa have sine store Bannskeligheder at komme til en sikker Formening om, hvad der i disse Lovregler — som da de berorte en Mængde Sær-Interesser kunde forudsæs i ethvert Fald at ville blive Gjenstand for mangfoldige Anker — maatte være i det Allmenes Interesse at faa forandret. Forinden herom at udtales mig, maa jeg ansee det nødvendigt at benytte den Anledning, som under næste Aars Fislet kan erholdes, til atter at omhandle Sagen med erfarte Fisitere og andre Næringsdrivende i Distrikset. Angaaende den Formening, jeg da maatte komme til, skal jeg ikke undlade at gjøre Nede til det Kongelige Departement saa betimeligt, at næste Aars Amtsformandskab i Nordlands Amt derom kan erholde Underretning.

I Forbindelse med denne min Beretning tor jeg slutelig tillade mig at omhandle et Andragende fra samtlige Handelsmænd og endel Formænd og Repræsentanter i Vestlofoten om, at Dampskibsrouten maa i Fisletiden blive udvidet til Vestlofoten, angaaende hvilket Andragende min Erfklaering er begjært.

Det har vistnok sin fulde Rigtighed med, hvad i Andragendet er ansørt om de store Besværligheder i Henseende til Passager- og Godstræffen, som den nuværende Ordning medfører for Indvæarerne i Vestlofoten, om de væsentlige Ulemper, det har for dem at maatte hjælpe sig med en paa denne Aarstid ofte forsinket Baadpost til og fra Henningsvær, og om at der fra Fissterforholdene ikke medrette kan hentes Argumenter mod, men derimod vel for, at strofke Dampskibsfarten længere vestligt i Lofoten. Jeg skulde derfor ansee det saare tjenligt, iafald der maatte være Anledning til ogaa i Fisletiden, ligesom Tilsfælvet er paa anden Tid af Aaret, at lade Stamfund og Balstad være Unlobssteder for Dampskibene. Nogen yder-

ligere Udvidelse af Routen for Lofotens Bedkommende skulde vel neppe være forenelig med behorigt Hensyn til Postgangen i Hovedrouten mellem Throndhjem og Hammerfest, medmindre det maatte lade sig gjøre at forstaffe Lofoten og Besseraalen Fordelen af et saerskilt mindre Dampfsib i Route inden disse Distrikter og i Forbindelse med Hovedrouten, hvis Dampfsibe da kunde spares for de ofte meget forsinkende Toure til Bessfjorden. Efterhaanden som Forholdene udvifle sig, og det for en stor Deel netop som en Folge af, at ogsaa Lofoten i no-gen Grad er blevet delagtig i Nutidens Kommunikationsmidlers Fordele, siger Kravet til disse Kommunikationsmidler, og ligesom Besslofoten finder sig brostholden ved, at Dampfsibet i Fissetiden ikke anlober noget Sted vestenfor Henningsvær, saaledes er det et almindeligt Ønske over hele Lofoten, at Dampfsibsfarten ogsaa i Fissetiden maatte være ugentlig. Og om et ugentlig Tært er af ulige større Vigtighed i Fissetiden end udenfor samme, kan der heller ikke være delte Meninger.